

Waar gaat het naar toe met de imkerij?

In Nederland maar ook daar buiten zijn mensen bezig met het houden van bijen. Deze mensen zijn als het goed is, aangesloten bij een vereniging. Het probleem is dat alle verenigingen, tenminste in Nederland, kleiner worden. Dat is een slechte zaak voor de imkerij, daar moet wat aan gedaan worden, maar wat? Dat is niet zo gemakkelijk gezegd. De verenigingen stellen vast dat de ouderen afvallen en dat er geen jongeren bijkomen. De jeugd ziet het niet zitten of is niet op de hoogte van de mogelijkheden.

Is dit een goede conclusie?

Ik denk van wel. Er wordt aan het werven van nieuwe imkers door de (sub)verenigingen en de bonden te weinig gedaan. Ik zou het een goede zaak vinden als de imkersorganisaties het voortouw namen om het imkeren wat in de belangstelling te brengen. Maar er speelt nog meer, het toekomstperspectief is niet zo rooskleurig. In de buitengebieden is het imkeren bijna niet meer mogelijk, er zijn weinig of geen drachtplanten meer.

Wat kunnen de imkersorganisaties doen?

Er moet meer aan PR gedaan worden en de imkersorganisaties zouden kunnen beginnen met bijvoorbeeld in het kader van 'Natuur en milieu', dat een onderdeel is van het lesprogramma, aan alle scholen in Nederland informatie te verstrekken over de imkerij. Wat doen de imkersorganisaties naar de overheid toe? Is de overheid op de hoogte van het belang van de bijen in de natuur? De land- en tuinbouw is er toch ook mee gebaat dat er bijen zijn!

Wat heeft imkerij met natuur en milieu te maken?

De imkerij heeft wel degelijk met natuur en milieu te maken. De bij houdt mede de natuur in stand, vandaar dat hier een ingang zou kunnen zijn bij dit onderwijsproject dat door de overheid verplicht wordt.

Zowel in het lager onderwijs als in het voortgezet onderwijs is het pakket Natuur en milieu verplicht geworden, bijvoorbeeld in het vak biologie. Ook de imkers kunnen daar volgens mij hun bijdrage aan leveren, zeker de verenigingen met een bijenhal.

Een bijenhal is uiteraard niet voor iedere vereniging weggelegd. Dit zou wel zo moeten zijn. De verenigingen die geen bijenhal hebben, zouden bij de gemeenten aan kunnen kloppen voor een bijdrage in

het bouwen van een bijenhal of een plaats, waar zij er zelf een kunnen plaatsen. Ook hier zie ik een taak voor de imkersorganisaties om deze verenigingen te stimuleren. Maar beter zou het zijn als de imkersorganisaties het initiatief namen om voor de verenigingen aan te kloppen bij de gemeenten.

De mogelijkheid bestaat natuurlijk ook om een bijenhal van een van de leden daarvoor te gebruiken als een verenigingshal niet te realiseren is. Ook zijn er diverse gemeenten en groenverenigingen die in dit verband een milieu-educatief-centrum oprichten. Ook in Maastricht bestaan er plannen. Als ik dan zie welke verenigingen hierbij betrokken zijn dan denk ik waarom staan de imkers hier niet bij stil? In Meijel is het ook de bedoeling om een Natuur- en Milieu-centrum te bouwen, volgens mijn informatie zijn de imkers daarbij betrokken.

Ik moet zeggen dat wij als imkervereniging in Weert dit anders hebben aangepakt en vanaf het begin betrokken zijn geweest bij het tot stand komen van een milieu-educatief-centrum 'met bijenhal'.

Het resultaat mag gezien worden en mijn ervaring is dat dit een goede zaak is. De scholen hebben niet alleen veel interesse in natuur en milieu, maar ook in het imkeren.

Wij als imkervereniging hebben zitting in het stichtingsbestuur van Natuur en milieu, dus zitten er met de neus bovenop. Dit heeft tot goede zaken geleid. Wij als imkers zitten ook met de gemeente aan tafel over de beplanting en het onderhoud daarvan in bepaalde gebieden en nieuwe wijken.

Het zou goed zijn voor de imkerij dat dit op meerdere, zoniet alle plaatsen, het geval zou zijn. Maar dit gaat niet zomaar, je moet hulp hebben van andere verenigingen, de zogenaamde groene verenigingen en als het goed is van de imkersorganisaties. Zoals ik zei, de scholen hebben belangstelling, vandaar dat wij bij de opening van de bijenhal dit door de jeugd hebben

laten doen door het vliegplankje te laten openen. Alle lagere scholen betrekken wij bij diverse projecten en wij maken lesbrieven, met de hoop dat er jonge imkers komen. Het vak imker mag niet uitsterven, dat is een slechte zaak.

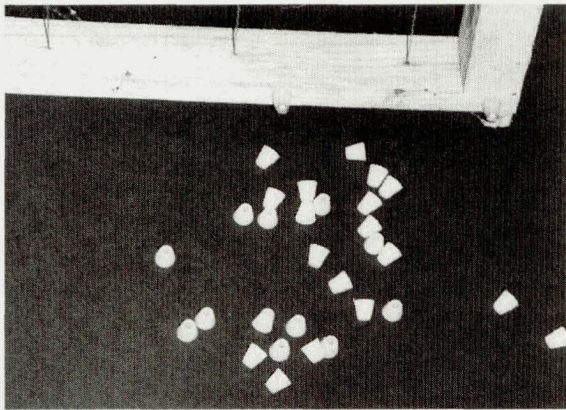
Bloemen zijn er voor de bijen en de bijen voor de imkers, maar ook voor het instandhouden van de natuur.

Th. Vogels, Weert

De Dadantkast en door de imker veroorzaakte problemen

Bericht van de Karl Kehrle Stichting.

182 Velen zullen het berichtje achterin het blad BIJEN gelezen hebben waarin de Karl Kehrle Stichting melding maakt dat in de broedkamers van de Dadantkasten geen afstandsrepen horen. Helaas biedt zo'n advertentie niet de ruimte om uit te leggen waarom wij geen afstandsrepen moeten gebruiken.

*Plastic nopjes en gemonteerd op raam.
(foto M.C. van der Zee)*

Broeder Adam heeft de Dadantkast na vele jaren zo ver geperfectioneerd dat er nog weinig aan te verbeteren valt en hier begint eigenlijk de misère. Imkers, van nature eigenzinnig, denken hier en daar toch verbeteringen aan te kunnen brengen. Ik heb mij daar ook aan schuldig gemaakt en ben vaak tot de conclusie gekomen na veel ergenis, verspilde tijd en kosten dat het uiteindelijk geen verbetering maar eerder een verslechtering werd. Dadantramen hebben door hun grote maat ook een dikkere en bredere toplat dan onze normaalramen. Bovendien hebben ze korte oren zodat ze daar bij het uitnemen uit de kast weinig houvast bieden. Plaats je zulke ramen in afstandsrepen dan zijn ze hieruit niet zonder gereedschap zoals een schroevendraaier uit te lichten.

Bij het doorkijken van een kast wordt het een heel gerangeer met ramen die eenmaal een positie één kant op zijn verplaatst en die daarna weer een positie teruggezet moeten worden. Je kunt ze ook bovenop de reep plaatsen maar dan wordt het wel netjes uitmeten. Afstandnopjes maken het manipuleren van broedramen echter veel gemakkelijker en sneller. Ik durf wel te stellen dat zonder nopjes het werken in een Dadantkast een onmogelijk gepruts wordt. Deze nopjes hebben een breedte van 8 mm. Ze worden gemonteerd met een bolkopschroefje liefst van RVS en wel vier stuks op elke raam, niet het goedkoopste maar wel het beste materiaal. De afstand tussen de ramen gerekend vanuit het midden is dan 37 mm. Vergeet niet in de kast aan beide kanten ook twee nopjes te monteren anders hebben de ramen daar geen steun! De Dadantkast is ruim van maat, er zijn imkers die dertien raten in een kast geperst krijgen, een ongelukkige zaak in meer dan een betekenis. Echter wanneer wij alles goed gedaan hebben blijft er met twaalf ramen aan beiden kanten tussen de kantramen en de binnenkant van de kastwand een kleine ruimte over. Dit is geen vergissing. Bijen die terugvliegen naar hun kast lopen via de wanden van de kast naar boven en die extra ruimte wordt hier niet volgebouwd. Bovendien is deze afstand nuttig in de winter zodat de buitenste ramen niet beschimmelen. Broeder Adam geeft in de winter dan ook extra ruimte, wat niet moeilijk is omdat een wintervolk nooit op twaalf ramen zit. Als we de kast openen voor inspectie kunnen we nu het eerste raam iets naar ons toe schuiven. Zelfs met dikke vingers kunnen we de Dadantramen eenvoudig beetpakken. Vooral als de kast vol met bijen is kunnen we de raten zonder de bijen te beschadigen eruit nemen. Een koningin, die zich op de raat bevindt loopt geen risico te sneuvelen en eventueel darrebroed komt niet in de verdrukking. Aan het einde van de inspectie kunnen we de ramen gemakkelijk op hun plaats terugschuiven. Dit had Broeder Adam voor ogen toen hij met de nopjes experimenteerde. Uiteraard waren ze toen niet van plastic maar waren het de noppen die onder voetbalschoenen gebruikt werden. Op een gegeven ogenblik waren deze niet meer verkrijgbaar en heeft hij Raymond Zimmer bereid gevonden deze te fabriceren. Nu worden ze door Raymond Zimmer van plastic vervaardigd op een spuitgietmachine. Voor de imkers die de noppen duur vinden of vermoeden dat buitensporige winsten bij deze of gene blijven steken kan ik u vertellen dat de mal een kleine f80.000,- en de machine f400.000,- kost. Bovendien voldeed de eerste mal niet. Dit is om u een idee te geven dat

Raymond Zimmer iets anders voor ogen had dan een commercieel doel.

Heeft u vragen over of problemen met Dadantkasten, neem dan contact op met het secretariaat van Karl Kehrle Stichting en wij proberen deze samen met u op te lossen.

M.Chr. van der Zee

Avondexcursie Ambrosiushoeve

Wij nodigen u uit voor een excursie op de Ambrosiushoeve op woensdag 24 augustus, vanaf 19.30 uur.

Op de Ambrosiushoeve worden, ten behoeve van de toelating voor het gebruik in land- en tuinbouw, bestrijdingsmiddelen onderzocht op de gevaarlijkheid voor bijen. Het onderzoek bestaat uit laboratoriumtests en kooiproeven. Tijdens de excursie worden de testen gedemonstreerd en toegelicht. Daarnaast bestaat natuurlijk de mogelijkheid over dit onderwerp met de onderzoekers van gedachten te wisselen.

Inl. 013-425888.

Op 3 juli zwermmarkt in Hamont-Achel (België)

De imkersvereniging St. Ambrosius van Hamont-Achel (op de grens België-Nederland, omgeving Budel) organiseert haar jaarlijkse zwermmarkt, vanaf 09.00 uur in zaal 'De Posthoorn'. De nadruk ligt op het aanbieden van zwermen (in korven, kasten, zesramers enz.) op een tijdstip waarop er waarschijnlijk het meest voorhanden zijn. Een ieder kan kosteloos zijn bijen of gebruikte materialen te koop aanbieden. Vooraf contact opnemen met: J. Hendriks, 00-32-11-448758.

Aanvoer van bijen verzekerd.

Verder:

- verkoop bijenmaterialen en -produkten,
- info-stands o.a. volkstuinen, natuurvereniging.
- demonstratie honinggebruik in de keuken,
- waskaarsen maken.

Intrekking Regeling Vervoersverbod 1994

(Staatscourant, 27 april 1994)

De Regeling vervoersverbod bijen Aalsmeer en omgeving 1994 wordt ingetrokken. Deze regeling treedt in werking met ingang van 27 april 1994.

Op 19 april 1994 is in het gebied rond Aalsmeer een vervoersverbod voor bijen vastgesteld, nadat bij een bijenvolk in de gemeente Aalsmeer een geval van Amerikaans vuilbroed is geconstateerd. Naar aanleiding van deze constatering is dat bijenvolk vernietigd en zijn de bijenvolken binnen een straal van 3 km rondom de standplaats van de besmette bijen onderzocht op de aanwezigheid van deze ziekte. Daarbij zijn geen verdere besmettingsgevallen geconstateerd, zodat er geen redenen bestaan het vervoersverbod nog langer te handhaven. De onderhavige regeling voorziet in de intrekking van dat verbod.

Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij.

183

Enquête over het blad Bijen

Al enige tijd is de redactie, samen met Anna Kuijpers, studente van de Hogeschool voor Economie en Management te Utrecht, bezig met het voorbereiden van een enquête over de inhoud, de leesbaarheid en de opmaak van BIJEN.

Eén op de negen lezers zal hierover een brief met een lijst met 35 vragen thuisgestuurd krijgen. Het beantwoorden en aankruisen van deze vragen zal niet meer dan 15 minuten tijd kosten. Wij vragen alle lezers die de vragenlijst ontvangen even tijd te willen nemen om deze in te vullen en daarna meteen terug te willen sturen in de bijgevoegde antwoordenvolp.

Aan de hand van uw antwoorden zullen wij proberen de inhoud, leesbaarheid en opmaak van BIJEN zoveel mogelijk in overeenstemming te brengen met uw wensen.